

A gazdag ember és a szegény Lázár

Első olvasás – semmi, második olvasás semmi. Hogy kerül ez ide, nem értem. Dyslexia. Együtt-olvasás előbből és jó pár verssel tovább. Feltehetően nem közvetlenül nekünk, hanem a gúnyolódó farizeusok felhomályosítására mondta Jézus ezt a közismert és tanító céllal sokszor kifogatott szívre ható példázatot.

Valami tanítása mégis kell legyen számunkra, hisz alapfelállítás, hogy mindennek kell legyen és személyesen pont nekem, aki a kajától megroskadt karácsonyi asztal maradékait takarítva írom-olvasom a Szentírás szavait. Lázárnak az asztal maradékaiból sem jut. Vajon az én asztalom maradékaiból hány embernek jut és jutott idén karácsonykor és fog jutni Húsvét táján, amikor ezt olvasom. Nem elméletben, hanem fizikálisan összecsomagolva, személyesen átadva. Van-e Lázárom, akit látok, ismerek, akihez szólok és saját előítéleteimet és undoromat félretéve face to face kontaktolok. Covid van? Jézus korában meg tarolt a lepra.

Sebeit kutyák nyalogatták. Azt mondják, amelyik filmben kutya van, az már bejön az embereknek. Ezért is emlékszünk erre a példabeszédre már gyerekkori hittanóráinkról. Az aranyos kutyusok megtették, amit mi nem. A sebeket gondozni kell, testi-lelki sebeit a mellettünk élőknek, a családtagjainknak, a barátainknak, közösségi társainknak, a szomszédainknak, a kapunk előtt lévőnek: észre kell vennünk és tőlünk telhetően enyhíteni. Ez talán így ránk nézve, közösségeinkre nézve egy közös tanítás: lényeges feladat a sebek okozta fájdalom enyhítése. Akkor is, ha ezerrel igyekszünk a szent találkozóra a samáriai úton. Mert ha nem vesszük észre, észreveszi majd valaki más.

Visszatérve a Szentírás szövegéhez és a hallgatóságához: Ábrahám atyánk kebelén és ölében való nyugodásról, a földi nehézségek utáni kárpótlásról, pláne a szenvedéssel kiérdemelt jóról van szó. Képletes történet azoknak, akik ezt a jelképrendszert használják. Az igazságszótó Istennél, bocsánat itt nem is Istenről van szó – valószínű szándékosan –, hanem Ábrahámról, aki nem hajlandó megbocsátani. Nekünk viszont hétszer is meg kell bocsátani, mondja Jézus pár verssel később.

Nem a túlvilág hogyanját meséli itt Jézus szájába adva Lukács, mint ahogy a paradicsomkert fája sem biztos, hogy jonatán volt. Az azonban egyértelmű, hogy a másra nem figyelő jólét és a mindenkire figyelő Isteni Szeretet között megugorhatatlan a szakadék. Szeretteinkért, gyerekeinkért, unokáinkért, az ő életük Jól-létéről nekünk itt és most kell gondoskodnunk, nem lesz, aki majd ezt helyettünk később megteszi, aki majd helyettünk példát mutat. Egy másik Lázár visszajött a túlról, de nem olvasunk róla, hogy Bethániában alakult volna az első jézusi közösség. A Szeretet melletti döntés lehetőségét kinek-kinek a maga zsebébe tette az, aki mindannyiunkat vár.

Pálinkás Laci-Orsi, Budapest